

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 66 (2139)

Велико Търново, четвъртък, 3 юни 1965 г

Цена 2 стотинки

На 6 юни на Царевец

„Поглед към вековете“

Представители на редакцията се срещнаха с първия секретар на Градския комитет на Партията във Велико Търново ДИМИТЪР ПЕТРОВ, който е председател на Организационния комитет за подготовка на празненството „Поглед към вековете“, и водиха с него разговор.

ВЪПРОС: Най-напред бихме желали да ни кажете кога ще се състои това оригинално празненство и какво ще представлява?

ОТГОВОР: — Основателно го нарекохте оригинално, защото подобна културна проява за първи път се осъществява във Велико Търново.

Но на въпроса. Празненството „Поглед към вековете“ ще се състои тази неделя, на 6 юни, на историческия хълм Царевец. Ще започне късно, в 20-30 часа, за да продължи близо до полунощ. Според разработения план, край „Балдуиновата кула“ ще бъдат изгледани фрагменти от исторически песни, „Иванко“, „Към пропасти“, „Дъщерята на Калояна“, „Иван Шишман“. Сега на хълма се създава обстановка, която ни връща столетия назад, в дните на Втората българска държава. На няколко места, по един неповторим начин, ще бъдат открити „Винарница“, където, наред със звучната българска песен, ще се лее рубинено вино и по стар български обичай ще се пекат агнета на шиш.

ВЪПРОС: — С какви сили ще се постигне всичко това?

ОТГОВОР: — Вече със сигурност може да се каже, че в „Поглед към вековете“ ще видим такива творчески артисти, като нашия съгражданин, Героя на социалистическия труд Константин Кисимов, народния артист — лауреат на Димитровска награда Стефан Цецов, народния артист Стефан Савов, заслужилата артистка Маргарита Дуларина и артистите: Виолета Бахчеванова, Стефан Димитров, Васил Стойчев, Любомир Киселички, Доля Цопова, Георги Джурбилов и др. Ще участват и Ве-

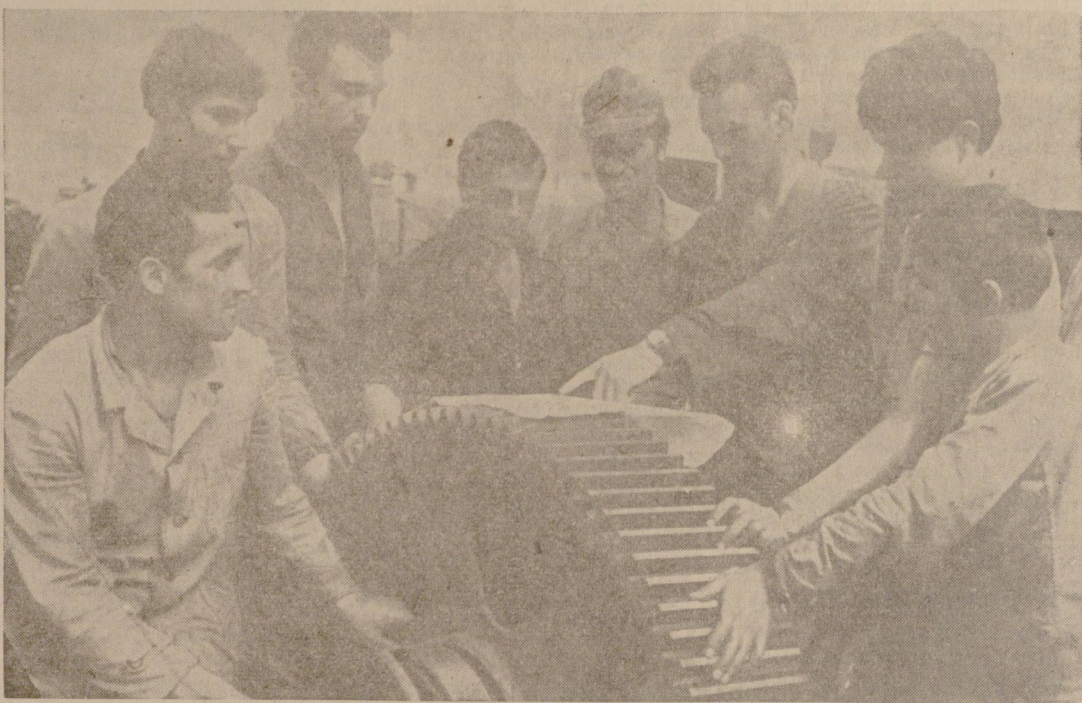
ликотърновският народен театър, няколко музикални и танцови колективи, като ансамбълът за народни песни и танци при образователно-художествената комисия, профсъюзният танцов състав „Победа“, битовия хор на ДИП „В. Коларов“, оркестри на бюро „Естрада“, самодейци от ВВВУ „В. Левски“ и други. В подготовката се включиха и писателят Камен Зидаров, композиторът проф. Георги Димитров.

Искам да открия една скоба: да благодаря на Комитета по културата и изкуството и особено на ръководството на народния театър „Ив. Вазов“, които ни оказваха неограничена помощ. „Поглед към вековете“, подготвен от Градския комитет на Комсомола, като карнавално шествие, значително ще надхвърли първоначалния си замысел.

ВЪПРОС: — Целта на мероприятияето?

ОТГОВОР: — Ако се осъществи добре, а в това не бива да има съмнение, „Поглед към вековете“ ще съдейства за повдигане на националното чувство на трудещите се и най-вече на младежта. Времето на Втората българска държава, на столицата Велико Търново е изключително богато на героични моменти, които възпирават в дух на родолюбие. Колкото по-добре познаваме своята история, толкова по-високо е нашето самочувствие, а това съвсем не е без значение.

Освен това слага се началото на едно културно празненство, което не може да не се превърне в традиция. Къде другде, ако не в Димитров, Васил Стойчев, Любомир Киселички, Доля Цопова, Георги Джурбилов и др. Ще участват и Ве-

В новосъздадения участък в ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец работи младежката бригада с ръководител Минчо Вачков. Бригадата е удостоена със звание „Бригада за комунистически труд“. При отлично качество редовно преизпълнява трудовите си норми. През май е приела закони на работническата чест.

ТЪРЖЕСТВЕН МИТИНГ — ЗАРЯ

В тихата лятна вечер на 1 юни старопрестолният град Велико Търново имаше празничен вид. Улиците и пл. „9 септември“ бяха изпълнени с народ. В строен ред пред официалната трибуна се открояват белите блокове на строените ротационни от ВВВУ „В. Левски“. Великотърновци са се стекли масово, за да отдадат почит и признателност към безсмъртното дело на легендарния Христо Ботев и хилядите знайни и незнайни герои, загинали в борбата против турско робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война.

Часът е 20.30. На трибуната заемат места първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров, секретарите на Окръжния комитет Димитър Стоянов и Иван Диков, председателят на Окръжния комитет на Отечествен фронт Тодор Попов, първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров и други окръжни и градски ръководители и близки на

загиналите народни синове.

Пламенно слово за героичния подвиг на Ботев и паднали в борбата срещу поробителя герои от страната и окръга произнесе членът на бюро на Окръжния комитет на БКП и началник на Окръжното управление на МВР Радуг Минчев. Музиката засвири тържествен марш. Започва проверката. Над притихнали площад отекват имената на Ботев и Левски, на Георги Димитров и Васил Коларов, на Александър Стамболийски, на Трифон Сарабиев, Хараламби Стоянов, Христо Козлев, д-р Върбан Генчев и още десетки смели борци, дали живота си за свободата на Отечество. Под звуците на „Вий жертва паднахте“ многохилядното множество застава на колена, отдава заслужена почит към смелите борци.

Изведнаж отеква гръм, втори, трети. Над старинно Велико Търново се разпръскват букети след букет разноцветни светлини, много ракети, надалече отеква каргачен и пушечен гръм.

А когато площадът отново притихна, с венци от живи цве-

ти и букети представителни кола на трудещите се от града се отправиха към паметника на Васил Левски и братската могила в парка „Толбухин“, където на почетна стража стояха курсанти от ВВВУ „В. Левски“.

Тържественият митинг — заря бе израз на голямата признателност на великотърновци към безпримерния подвиг на героите — борци за народна свобода.

Тържествени митинзи-зари, посветени на 2 юни, се състояха в Горна Оряховица, Елена, Долна Оряховица, Килифарево и други селища на окръга.

На 8 юни във Велико Търново тържествено ще бъде открит Първият международен фестивал на камерната музика. Чест за нашия град е, че той е един от няколко градове, станали тази година център на камерната музика.

Във фестивала, който ще продължи до 12 юни, ще участват състави от Германската демократична република, Италия, Чехословакия, Светската съюз, Франция, ГФР и други.

В този брой разказваме за някои от участниците във фестивала, които ще изнесат първите концерти.

ПРОФ. ПЕТЪР ХРИСТОСКОВ

ПРОФЕСОР ПЕТЪР ХРИСТОСКОВ е роден на 8 март 1917 година в София. Още като дете проявява големи наклонности към музиката. Завършил с отличие Музикално училище и Държавната музикална академия. Христосков специализира от 1940 до 1944 година в майсторския клас по цигулка на проф. д-р Густав Хевеман в Берлинската консерватория и в класа по камерна музика на проф. Ханс Малке.

След завършването си от Германия Петър Христосков постъпва в Държавния симфоничен оркестър, с който изнася редица концерти. През 1945 година е назначен за редовен доцент в Държавната музикална академия, където сега е редовен професор по цигулка.

Проф. Петър Христосков разгръща голяма концертна дейност, като солист на симфонични оркестри и като камерен изпълнител. Концертирал е с успех и в чужбина.

В последно време Христосков отбелязва успехи в композиционното творчество.

ИНСТРУМЕНТАЛЕН КОЛЕГИУМ — ХАЛЕ.

КОЛЕГИУМ ИНСТРУМЕНТАЛЕН — ХАЛЕ се създава през 1959 година от музикалното общество на млади даровити инструменталисти на Хенделовия фестивален оркестър в гр. Хале. В свободното си време те се съ-

шен трудов стаж в предприятия, независимо от успеха в дипломата им. Да се подобри материалната база на обучаващите се по радиоелектроника във висшите технически учебни заведения с цел да се повиши практическата подготовка на студентите. В машинно-електротехническите институти да се създадат условия на студентите да реализират практически изчисления от тях схеми на отделни електронни устройства. През учебната 1965—66 година слаботоковият отдел на Техникума по електротехника в Горна Оряховица да се прехвърли във Велико Търново, а преподавателите в техникумите да се назначават с конкурс и да притежават съответен трудов стаж по специалността.

Нашето мнение е, че по техническия прогрес в предприятията следва да се вземат спешни мерки и още през третото тримесечие на 1965 година да се започне внасянето на измерителната апаратура за нуждите на заводските лаборатории от слаботоковата промишленост. Заводите да имат определени фондове за внос на единични бройки измерителни лабораторни уреди и моистри на изделия, които да могат да бъдат доставяни в кратки срокове и без формалности. На предприятията от машиностроенето, които произвеждат изделия за широко потребление, да се предоставят възможности за промени в асортимента на произвежданите изделия, съобразно нуждите на пазара. Да се създадат реални възможности за по-широк обмен на специалисти между предприятията от слаботоковата промишленост в други страни, с цел да се следи световното равнище на радиоелектрониката.

По отношение на кадрите — считаме, че може и трябва до края на 1965 година всички

длъжности, заемани от лица без съответния образователен ценз, да бъдат предоставени на хора с образование, предвидено по патентното разписание, а на заемащите длъжности, без съответно образование, но с голям практически опит, да се предложи да продължат образованието си веднага. В случай, че не желаят това, да им бъде предложено да освободят длъжностите.

Понастоящем един работник от най-висок разряд получава по тарифна ставка възнаграждение много по-голямо от възнаграждението на един среден техник на патна длъжност. Един млад инженер получава колкото работник от VI разряд. Затова предлагаме тези несправедливости да бъдат премахнати като възнаграждението на среден техник на патна длъжност да бъде минимум с 10 на сто по-голямо от онова, което получава работник от VIII разряд. Работниците на разряд със средно техническо образование да получават, освен предвидената тарифна ставка, и определен процент допълнително. Минималната инженерска заплата да бъде по-висока от максималната на среден техник.

В резултат на тези мероприятия, според нас, ще се повиши материалната заинтересованост на инженерно-техническите работници и стремежът им към повишаване на знанията в съответните специалности. Чувствителното подобряване на заплащането на инженерно-техническите работници ние предлагаме да стане не по-късно от 1 януари 1966 година.

инж. К. ДЖУРОВ, инж. Ст. ВЪЛКОВ, инж. Хр. КОНДОВЕРСКИ, инж. Г. ДОЙЧЕВ, инж. К. ДЮЛГЕРОВ, инж. П. ПОНЕВ, инж. ПОПОВ, А. АНТОНОВ, Г. ГЕНЧЕВ, инж. КЮЧУКОВ.

СЕГА ВСЕКИ ДЕН НА ПОЛЕТО Е СЪП

В Долнооряховския кооператив се чувства истинска трудова надпревара. Всяка сутрин към полето се отправят стотици кооператори, които с всеки нов ден преодоляват изоставането, причинено от дъждовната пролет.

Мобилизацията на силите е добра. В помощ на бригадите четирите дна бяха и служители, учениците.

Само в долнооряховския участък, благодарение на тази помощ, беше прореден и окопаван 2400 декара слънчоглед. За бързата се ходят и за на времевата обработка на останалите

култури. 20 000 декара пшеница беше напърсвана за няколко дни със самолет против житната дървеница. Дойде и беритбата на черши. Вече са предадени над 3 тона.

Не спира и работата в лозята. Второто пръскане е на приключване. Привършва и второто окопаване с машини. С грижата за доброто зазимване на животновъдството усилено се консервира първият откос люцерна, като досега е съхранена над 700 тона зелена маса.

К. Колев

ФЕСТИВАЛ НА КАМЕРНАТА МУЗИКА

НА 8 ЮНИ във Велико Търново тържествено ще бъде открит Първият международен фестивал на камерната музика. Чест за нашия град е, че той е един от няколко градове, станали тази година център на камерната музика.

Във фестивала, който ще продължи до 12 юни, ще участват състави от Германската демократична република, Италия, Чехословакия, Светската съюз, Франция, ГФР и други.

В този брой разказваме за някои от участниците във фестивала, които ще изнесат първите концерти.

ПРОФ. ПЕТЪР ХРИСТОСКОВ

ПРОФЕСОР ПЕТЪР ХРИСТОСКОВ е роден на 8 март 1917 година в София. Още като дете проявява големи наклонности към музиката. Завършил с отличие Музикално училище и Държавната музикална академия. Христосков специализира от 1940 до 1944 година в майсторския клас по цигулка на проф. д-р Густав Хевеман в Берлинската консерватория и в класа по камерна музика на проф. Ханс Малке.

След завършването си от Германия Петър Христосков постъпва в Държавния симфоничен оркестър, с който изнася редица концерти. През 1945 година е назначен за редовен доцент в Държавната музикална академия, където сега е редовен професор по цигулка.

Проф. Петър Христосков разгръща голяма концертна дейност, като солист на симфонични оркестри и като камерен изпълнител. Концертирал е с успех и в чужбина.

В последно време Христосков отбелязва успехи в композиционното творчество.

ИНСТРУМЕНТАЛЕН КОЛЕГИУМ — ХАЛЕ.

КОЛЕГИУМ ИНСТРУМЕНТАЛЕН — ХАЛЕ се създава през 1959 година от музикалното общество на млади даровити инструменталисти на Хенделовия фестивален оркестър в гр. Хале. В свободното си време те се съ-

ли и един контрабас. Той се представя вече от много време в гр. Хале и други градове и както от пресата, така и от музикални специалисти се дава високи оценки.

Художественото ръководство е поверено на концертмайстора Кристиан Федер. Много известни певци и инструменталисти солисти често и с удоволствие изнасят концерти с Колегиум инструментален — Хале.

Най-значителните свои успехи Камерният оркестър постигнал през време на тържествените Хенделови празненства — 1961 — 1962 година.

С огромен успех премина гастролят на Камерния оркестър в Полша.

ВЪНШНИ НОВИНИ НАКРАТКО

НЮ ЙОРК. — На 1 юни южно-виенамски партизани са установили двойна засада на части на маринетната армия, при която били убити двама американски войници и голям брой правителствени бойци.

СТОКХОЛМ. — В присъствието на многобройни представители на шведската общественост в Стокхолм на централната гара се състоя тържествена церемония по случай откриването на прекия железопътни съобщения Стокхолм — Москва.

НЮ ЙОРК. — Мексиканският министър на външните работи Антонио Карильо Флорес заяви за вчера, че неговото правителство се обявява решително против създаването на междоамериканска второжена сила като постоянен орган на Организацията на американските държави.

САГОН. — Два американски самолета излетели от самолето-коферсите на военновъздушната база Мидуей, бяха сваляни в района на провинцията на северна част на Виетнам на 110 км южно от Ханой.

КАНЕРА. — Повече от 1100 маини на млади войници, повикани неотдавна на военна служба, са изпратили до министър-председателя на Австралия Р. Мензис петиция, в която protesterат против изпращането на синовете им във Виетнам, Борнео и Малайзия.

БЕЛГРАД. — На 4 юни в югославската столица ще се открие конференция, в която ще участват представители на всички държави в Западна Европа, които ще пристъпят повече от 100 обществени

ни дейци и политици от околните 20 страни. На конференцията ще бъдат обсъждани актуални проблеми на международните отношения.

МОСКВА. — В Кремъл започна преговори за икономическо сътрудничество между Светския съюз и Югославия.

НЮ ЙОРК. — Постоянният представител на СССР при ООН Н. Т. Фокорено е изпратил до генералния секретар на ООН У Тан нота, в която отново е подчертал незаконония характер на публикуването на общи статистически данни за ГФР и Западен Берлин в статистическите издания на секретариата на ООН. Секретариатът на ООН, се подчертава в нотата, трябва да се ръководи от факта, че Западен Берлин, който, както е известно, е самостоятелна политическа единица, никога не е влизал и не влиза в състава на ГФР и следователно вътре него не се разпространява компетенцията на западногерманските власти.

БУЕНОС АЙРЕС. Според съобщение на вестник „Расон“ аргентинското правителство смята за ненавременно изпращането на войски в Доминиканската република, поради сложността на създаването там положителна и порадил неясната позиция на Организацията на американските държави. Във връзка с тази позиция министърът на външните работи на Аргентина Саваля Ортега няма да замине за Вашингтон, за съветването на министрите и на посланиците на страните от ОАД.

ПРЕГЛЕД НА ТЕХНИЧЕСКОТО РАВНИЩЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО И КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА

НА ШИРОКА ОБЩЕСТВЕНА ОСНОВА!

ЗА ДА СЕ ДАДЕ ТЛАСЪК за още по-бързо подобряване на научно-техническото равнище на производството и на качеството на неговата продукция, Окръжният комитет на БКП организира през тази година обществено-научен преглед по този въпрос. Резултатите от него ще бъдат обсъдени на специален пленум на комитетата през октомври.

Обществен преглед създава условия да се мобилизират творческите сили на колективите за намиране конкретните пътища за прогрес в производството на предприятията в нашия окръг през следващата петилетка. Комисията по промишлеността и строителството към Окръжния комитет на Партията, с участието на секретариите на градските партийни комитети и ръководителите на отрасловите групи, работещи по прегледа, неотдавна констатираха, че на редица места той се провежда формално. Директорите на много предприятия, например, от строително-промишления отрасъл, с изключение на Завода за струнотелен в Свищов, от местната промишленост, Машиностроителния завод в Павликени, Завода за автоматични везни в Лясковец и др., не проявяват интерес към него.

На много места задачите на прегледа се разбират не като системна целенасочена работа, а като еднократна. Затова работата се свежда преди всичко до попълването на отделни отчетни форми. Друга съществена слабост е, че засега с конкретна работа са заангажирани главно икономистите на предприятията, а инженерите-специалисти, които компетентно могат да помогнат за усъвършенстването на машините, на технологията и на качеството на продукцията, все още не са ангажирани. Затова и в някои предприятия, оборудвани с по-стари машини, считат, че след като не разполагат със съвременна техника, прегледът не трябва да се провежда. Не се оценява, че, ако се използват добре инженерите, и в тези предприятия ще може да се направи много.

Необходимо и полезно е по време на прегледа да се включат по-точно силите и на научните работници от специализираните изследователски институти. С изключение на няколко предприятия, като ДИП „Мизия“, ДИП „Първи май“ в Ползпредния и др. такава помощ не е търсена. В това отношение е нужна самонамислената от всяко стопанско ръководство. Изследователските институти наред с конкретната помощ, която да се ползва и научно-техническата информация за срав-

няване на нашето производство с постиженията на другите страни.

Популяризирането на задачите на прегледа още никъде не се прави както трябва. Какви ще бъдат резултатите от него, когато хората, които работят с машините, които фактически изпълняват задачите, свързани с подобряване на техническото равнище и качеството на продукцията, не са запознати с целите му, не участват в него? Сега час по-скоро трябва да се вземат мерки и колективите на всяко производствено звено от промишлеността в окръга да се включат активно в обществен преглед.

Голяма част от задачите на участниците в движението за комунистически труд са свързани с повишаване равнището на техниката и качеството на продукцията. Затова те трябва да бъдат използвани най-добре. Профсъюзите, Комсомола и научно-техническите дружества досега са стояли настрана от прегледа. Нужно е в близките няколко дни да се вземат мерки за масовото включване на техника актив.

Проблемите, които ще разгледа предстоящият пленум на ЦК на Партията, имат пряка връзка и с прегледа, който се провежда в нашия окръг. Развитието на нашите машиностроителни предприятия, достигането на по-високо равнище на производството и машините и съоръженията — тяхна продукция — е задача номер едно. Прогресът в тях ще повлияе и на другите отрасли.

Време е да се направи партийна оценка на работата по прегледа във всяко предприятие, на която директорите лично да докладват за постиженията и слабостите. Възможности за усъвършенстване на машините, съоръженията, технологията и качеството на продукцията има навсякъде. Те трябва да се издирят и използват. Там, където няма достатъчно технически кадри, партийните комитети да съдействуват за насочването помощта на инженерите от един предприятия в други.

Обществен преглед навлиза в най-напрегнатия си етап. Сега е необходимо всяка бригада, цех, всеки трудов колектив и специалист да помагат, за да се издирят източници за повишаване на техническото равнище на производството и качеството на продукцията.

ПРЕУСТРОЙСТВОТО НА ПАРТИЙНАТА ПРОПАГАНДА

Майският пленум на ЦК на БКП постави задачата решително да се преустрои партийната пропаганда, да се преодолее шаблона и формализма, нейната откъснатост от живота и да се повиши нейното идейно-теоретическо равнище и действеност.

Как се изпълнява тази задача в окръжната партийна организация, бе основният въпрос, с който се занимава пленумът на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново, състоял се на 29 май т. г. — събота.

В доклада, изнесен от секретаря на комитета д-р. Димитър Стоянов, се изтъкват най-важните причини, наложили преустройството на партийната пропаганда, подробно се изяснява, какво е направено и какви са резултатите от работата на Окръжния комитет и окръжната партийна организация в това отношение.

Постигнато е по-голямо разнообразие на формите и масовост в обучението. Изградени са значително повече висши форми на партийна просвета — теоретически семинари, конференции, вечерни университети и школи. Все по-широко се утвърждава самообразованието като основен метод на изучаване на марксизма-ленинизма от партийния, стопанския и административния актив, от учителите, специалистите и други. Сравнително е намален броят на кръжоците. С голям интерес се посрещат новите форми на партийна просвета — школите за комунистически труд и школите за масова политическа просвета. Наред с това в доклада се сочат още и нерешените въпроси в това отношение, най-важните задачи, които стоят пред Окръжния комитет, пред градските и общинските комитети на Партията и първичните партийни организации.

Широко място е отделено и на изискването към партийната пропаганда — да се изучава и усвоява марксизма-ленинизма, да се изгради марксистически миоглед у всеки член на Партията и трудещите се. Подчертана бе необходимостта през новата учебна година в Партията да се отдели значително по-голямо внимание на изучаването на идеологическите дисциплини, по-широко, отколкото досега, да се изучава марксистическата философия, политическата икономия, основите на научния комунизъм, проблемите на комунистическото възпитание и комунистическия морал, най-важните трудове на класиците на марксизма-ленинизма. Да се повишава интересът към изучаване историята на КПСС и БКП, особено от по-младите членове на Партията.

Голямо значение за действеността на партийната пропаганда има нейното идейно-теоретическо равнище. А то, както е известно, се определя от състава и подготовката на пропагандистите. Докладчикът при веде много примери, от които се вижда, как стои този въпрос в окръга, какви грижи са полагани за подготовката на пропагандистите, каква методи-

ческа и друга помощ им е оказвана. Същевременно, той посочи редица пропагандисти, които с добрата си работа са се наложили и служат за пример, спира се и на някои недостатъци в това отношение. Обърна внимание и на значението на практическите занятия, на значението на масовите форми на партийна пропаганда за своевременно изясняване на най-наболените актуални въпроси пред трудещите се.

Като подчерта, че критерий за нашата пропагандистка работа е нейното въздействие, резултатите от нея, как тя действуват за комунистическото възпитание на трудещите се, за формиране на марксистически миоглед у комунистите и безпартийните, за повишаване на тяхната съзнателност и активното им участие в социалистическото строителство, другарят Стоянов каза, че това не бива да се разбира опростенчески, че нашата пропаганда да помага да се възпитават хората политически, да се възпитава у тях стремеж към инициатива, към действие. Тя формира у слушателите убеждения, които непременно се проявяват в практическата им работа.

Значително място в доклада бе отделено и на борбата против буржоазното влияние и изсилване на патриотичното и интернационално възпитание на трудещите се и особено на младежите, както и на въпроса за партийното ръководство на пропагандата. Посочено бе, че главното условие за подобряване на пропагандата е близкото партийно ръководство и помощ на пропагандистката дейност от страна на Окръжния, градските и общинските комитети на БКП и партийните организации.

В заключение бяха посочени най-важните задачи във връзка с по-нататъшното подобряване на партийната пропаганда, изразена бе увереност, че

комунистите от окръга и за напред ще се включват активно в борбата за преодоляване на слабостите в областта на пропагандата, на формализма и шаблона, нейната откъснатост от живота и слабо въздействие тук или там. Обърнато бе внимание на градските и общинските комитети на Партията, които да организират съвременно да организират събрания на първичните организации в духа на изводите на пленума, на които да обсъждат дейността си през годината и приемат мерки за предстоящата учебна година и особено във връзка с подбора и подготовката на пропагандистите.

Обстойният и аналитичен доклад предизвика голяма активност в обсъждане на проблемите, които третира.

Другарят Рачо Бенков, зам. секретар на Градския комитет на БКП в Павликени, разказа подробно за работата на Градския комитет по преустройството на партийната пропаганда. Значително са разширили формите и подобрени методите на обучение. Той говори и за работата на Градския комитет и първичните партийни организации по подготовката на новата учебна година в Партията.

За голямата полза от практическите занятия набеляна в изказването си зам.секретарят на Градския комитет на БКП в Лясковец Георги Караванов. А другарят Христо Станев, зам.секретар на Градския комитет в Елена, сподели успешното използване на някои форми на обучение на актива — народни университети, курсове с членове на партийните бюра, с кандидат членовете на Партията и др. изрази някои свои мисли по различните съществуват и необходимостта от разчупване на шаблона при тяхното организиране.

Председателят на Клуба на атеиста при Профсъюзния дом на културата във Велико Тър-

ново Георги Митков обърна внимание в изказването си на необходимостта да се засили атеистичната пропаганда.

За работата по обучението на ръководните кадри говори пред пленума зам.секретарят на Градския комитет на БКП в Горна Оряховица Димитър Димитров. А д-р. Васил Моневи, преподавател във ВФСИ — Свищов, разказа за някои форми, като дискусии, анкети и други, които ползува партийната организация при Института.

За своята работа и предстоящите задачи по обсъждания въпрос говориха и другарите Иван Денев, секретар на Общинския комитет на БКП в с. Ресен, Лилана Петкова, директорка на Езиковата гимназия във Велико Търново, Иван Спартанов, зам.секретар на Общинския комитет на БКП в Сухиндол и други.

Изказа се и другарят Васил Иванов, кандидат член на ЦК на БКП и зав.отдел „Пропаганда и агитация“ при Централния комитет.

Той даде висока оценка на работата на Окръжния комитет и окръжната партийна организация по преустройството на идеологическата работа в окръга в духа на решенията на Майския пленум на Централния комитет. Едновременно с това другарят Иванов посочи, че наред с благоприятните условия — наличните на подготвени кадри, богати традиции в идеологическата работа, икономически укрепили кооперативни и населението със сравнително високо културно равнище — окръгът, който сега е един от първите в борбата за преустройството и подобряването на партийната пропаганда, има възможност да бъде начело в това отношение. Затова е нужно непрекъснато да се подобрява партийното ръководство на идеологическата работа.

Пленумът прие решения.

Забележителна бе манифестацията на учащите се по случай Седмичата на българската книга, НА СНИМКАТА: Средношколци представят Боримечката с легендарното черешово топче.

Настъпва бригадирското лято

Очаквани помощници

НАБЛИЖАВА бригадирското лято. В него от ново ще се влетят с ентузиазъм комсомолците-средношколци и студенти. И тази година, както през миналата, в Церовокопското стопанство ще дойдат студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново. Предното лято те оставиха много хубави спомени у кооператорите — работиха с голям жар и упорство за сръчно изпълнение на селскостопанските задачи. Още не са забравени от церовокопските хубавите бригадирски вечери.

Сега, когато отново иде бригадирското лято, то се очаква с голямо нетърпение и от страна на ръководството на стопанството и от хората. Под бригадирското знаме в ТКЗС „Червеният октомври“ в Церовокопския ще застанат шестдесетте студенти, готови да отдадат

своите сили за навременното и качествено извършване на селскостопанските работи. За втори път под бригадирското знаме ще се разсаят песни и весел глъч и ще има пак богати, незабравими вечери.

Подготовката за посрещането и настаняването на бригадирите вече е започнала. Сключен договор между стопанството и Окръжния комитет на Комсомола задължава и двете страни. Ръководството на стопанството отрано е помислило за изпълнението на своите задължения.

Бригадирското облекло е доставено. Определени са и помещенията, където ще бъде бригадирният стан. Отсега се знае къде ще работи студентската бригада. Общинският партийен комитет в началото на юни предвижда обсъждане на подготовката за работа на студентските и средношколските бригади и набелязване на нови мероприятия. В тях конкретно ще се посочи какво още трябва да

се направи от страна на ръководството на стопанството, за да се осигурят добри битови условия, разнообразен живот и културен отход на бригадирите. Подобаващо внимание се отделя и на въпроса за отчитане на работата. Освен това церовокопската комсомолска организация отсече мисли и за местните средношколци. На общинско събрание на Комсомола ще се обсъди въпросът за включването им в работа, а така също и за организирането на добър културен и забавен живот.

Бригадирният лагер на окръжната студентска бригада в село Церово кория ще бъде пак в обществения на училището. В началото на юли, вместо деда с пионерски връзки, общински работници ще станат възрастните младежи, студентите от Велико Търново, които ще дадат своя труд в помощ на кооперативното стопанство.

Д. ДИМИТРОВ

ПОГЛЕД ПРЕЗ МИНАЛОТО КЪМ БЪДЕЩЕТО

Свечерява се, ухае на разцъфтяла акация. Днес е събота и жените имат най-много домашински задължения. Но пред мисълта за една сръдечна дружеска среща всичко друго остава настрана. За няколко минути само в ресторанта при гарата в гр. Павликени дойдоха над 200 жени. Сред тях много са вече и с побелели коси, с нателжати от годините и работата ръце. Всички присъстващи тук обединява едно — работата им в бившите женски дружества.

На трибуната застава Пенка Патрикюва, тя съобщава. „Скърпи другарки, откриваме нашата среща, посветена на 20-годишнината от създаването на МДФЖ. На 20-годишнината от създаването на женски дружества в бившата Павликенска околия. Добре дошли!“. Тя предлага срещата да се води от ръ-

ководството на бившето ожилско женско дружество. Излиза Патрикюва Русанова, д-р. Мара Бъчварова, Пенка Патрикюва, Надка Галева и други. Между тях е и Цветана Киранова, тогавашна отговорничка за околията от Управителния съвет на БНЖС.

Другарката Русанова, тогавашна председателка на Околийското ръководство, изнася кратък доклад. Редят се факт след факт, картина след картина от живота на женските дружества, от живота на стотици жени. Следват спомени, приветствия, поздравления, литературна програма.

До късно през нощта жените се веселиха и обмисляха на своята среща, как ще воюват за нови успехи, за достойно посрещане на 20-годишнината от създаването на МДФЖ.

К. СИМОВА

Чуден детски кът

рачките, чистотата създават тази приятна атмосфера. Не! Така е подредено всичко — по стените най-различни картинки. Дори и слънцето през цял ден не може да се нареди на частието на тези палатки.

В къщата, в един кокетен шкаф са изложени предметите, направени от децата в тази група. Изработени са от четиригодишни малчугани. А владеели се в сюжетните игри „Мама и Момка“, „Косе Босе“ — какво творчество, каква фантазия са вложими в картината при изработването от ели на отделните фигури!

За всяко дете в коридора има гардеробче за дрехите. Гардеробчето те имат и в умивалнята — за къпките за лице, за чашките за вода.

На по-долния етаж са къпковите на другите групи. И в тях същата приятна обстановка.

Учителката Евгения Коваче-

ва не без гордост показва рисунките на своите възпитаници.

Преди известно време децата са били запознати с морето, с корабите. Те са заучили стихотворението „Безстрайни сме ние“, „Матроси“. Знаят песничката „Песен за моряците“. С всеки изминат ден те научават все нови и нови неща за нашето Черно-морско крайбрежие, за живота на моряците. И изречите са толкова хубави, интересни. Сега техните родители им шият специални моряшки костюмчета. А трудово-производителната кооперация във Виноград прави голям параход. Колко интересно ще бъде за децата! Илия Жевков ще бъде капитанът на кораба. Ще има и мичман, радисти, мислосердна сестра. И ще тръгнат параходът в чуждите страни — там, където живеят лъвовете, слоновете, тигрите.

Успех е постигнал колективът на детската градина по внедряване на сюжетните игри. Особено се нрави на децата — игра на ТКЗС. Малките са били запознати с живота на кооперативното стопанство, посетили са някои ферми. Затова и с такъв интерес участвуват в тези игри.

В занималните те имат и „магазини“ за зеленчуци, за плодове.

В двора е и опитното поле. То се обработва от децата. Поникнали са вече картофите, бобът, краставиците.

— Да знаете как се радват децата, когато готвятките нагответ от продуктите, които сами те са отгледали! — не скрива възторга си Евгения Ковачева.

Напускаш градината и за-виждаш на тези малки палатки, които живеят и растат при такива условия!

П. КАИШАНОВ

СТРАНИЦИ ОТ ВЕЛИЧАВАТА БОРБА

(Продължение от бр. 64—65)

Още на сутринта започнах да искам по-често извеждане, под предлог, че имам разстройство с оглед привечер да ми се разреши излизане. При съставяне аз бях изведен до клоната. Предварително бях огледал и пресметнал всички действия за осъществяване на бастовото.

Беше се стъмнило. Полицията остана 4—5 крачки настрана от клоната. Аз огледах отново оградата, направих пренеска на плана си и реших да действавам. Вратата на клоната оставих така, че полицията да не ме забележи, когато отида зад клоната. Бързо се метнах през оградата. Всички кокали и мускули ме боляха силно от нанесените побойи, но това не беше главното. Спуснах се през оградата и дерето зад Околийското управление и после преминах няколко улици, влязох в градската градина, а след малко бях в лозята. Едва някъде между Горна Оряховица и Лясковец спрях да си поема дъх. Отдалече се чуваше шумът на полицейските мотоциклети и автомобилите, лай на кучета, явно полицията беше взела мерки за моето залавяне. След кратка почивка продължих движението си между Лясковец и Горна Оряховица по направление на Буковата мелница. Нощта и на другия ден прекарах в Глоговското дере. През деня няколко пъти минавах полейски групи, но не ме

откриха. Бях изгладнял и останал без сили. Болките се усилиха, сините петна не изчезаха още от тялото ми. Реших, че тази нощ трябва на всяка цена да вляза в Долна Оряховица, независимо от голямата опасност, да се свържа с нашите другари, да се нахраним и преоблека.

Вечерта завлях тух дъжд. Беше много тъмно и това ми помогна, незабелязано от полицията да вляза в селото и да се настая в дома на Петър Христов Кърчев. За моя изненада и голяма радост тук заварих Георги Съев — отговорник на ремсовата група, който бе успял да се отърве от лапите на полицията и се укриваше. Следващата вечер се срещнахме със секретаря на Окръжния комитет на РМС — Кирил Косев, който ни отведе в с. Драганово в дома на Стефка Хайлазова, която бе в нелегалност от 1942 г. Тук се бяха събрали и други другари от гр. Лясковец и селата, успели да избягнат арестите.

Отново арести

В НАЧАЛОТО на юни полицията работеше леноночно за пълно разкриване на ремсовата и партийната организации. Околийският управител и околийският началник на полицията не можеха да си простят, че изпуснаха из ръцете си секретаря на Окръжния комитет на РМС Кирил Косев, че още нито не са разкрили по линия на Партията. Те усилено работеха по

две направления — следствието на арестуваните ремсисти и на агентурното наблюдение на заподозрените лица в с. Долна Оряховица. Това не беше напразно. Някои ремсисти не можаха да удържат на побойната и проговориха. Мобилизирайки агентурния си апарат, опирайки се на най-полните души, полицията постигна известни резултати и по този линия.

След завръщането от София и срещата със секретаря на Окръжния комитет на Партията, въпреки че полицията не ме търсеше, аз започнах да живея по-дунелегален живот. Всяка вечер спях в различни квартири. Допущах, че може да е организирано наблюдение и над мене. В отделни дни се явяха по чаршията и отново изчезвах.

От първите арести бе изминало вече доста време. Настъпи известно успокоение у младежите. Те започнаха да излизат дори из разходки вечер.

На 10 юни аз бях на разходка. Тук се срещнахме с много ремсисти и членове на Партията. Разговаряхме. Обгънат като че ли беше отминал. Аз трябваш като всички да изпратя момчето, с което бях, а пред тяхната къща дълго говорихме за бъдещето, за по-хубавия и щастлив живот.

Към 22.30 часа вечерта се запънах у дома. Майка ми, обаче, се беше измъкнала да ме очаква. Бях да знае какво ми се е случило. Вечерях и тихо говорехме.

След вечерята поседнах на моята кушетка и като дете се залю-

лях в меката постеля. Вече 8—9 дни бях спал из плевните и много ми се присяка тази нощ да остана да ношувам в дома. Казах на мама. Тя ме погледна мило, погали ме с напуканата си от работа, но толкова нежна ръка, помисли малко и след това отговори:

— Не, не бива да оставаш у дома. Не се знае какво мислят онези изедници. Нека още няколко дни да минат. Ето, сестрата ти Ринсидка също спи на друго място.

Скъпата ми майка! Тя бе преживяла много — още по време на Деветоюнския преврат и Септемврийското въстание през 1923 година. Та нали тогава заради това, че баща ми е бил избран за общински съветник от Комунистическата партия и за участието му по време на събитията, тя е била арестувана и бита жестоко. И сега, ето — след толкова години — отново, вече не само съпругът й, но и децата й са тръгнали по този път и тя пак живее в тревога за всички.

Станах от кушетката, прегърнах майка си, целувах я и тихо й казах:

— Правилно, маме! Аз отивам. Тази нощ ще бъда в Петър Конакчиев.

Когато отворих прогилата врата на оградата и се обърнах към къщата, мама вдигна ръка и, махайки, тихо напомни:

— Сутрин не бързай да излизаш по улиците, докато не разбереш какво става из селото.

После затворих вратата и из-

лязох на улицата. По шосето Горна Оряховица — Попово бързо премина лека кола. След 2—3 минути вече се движих по шосето към площада. На площада пред къщата на Кирил Димов Косев и Тодор Максимов ме срещна весела младежка компания. В компанията беше и Иван Тодоров Братанов. Той излезе напред и ме запита:

— Къде толкова късно, бе Коста?

Помислих малко и му отговорих:

— На чаршията отивам. Забрах си да затворя рулетката на работилницата.

Когато наближих къщата на Станат Бобанов, аз се огледах, тръгнах съвсем близо до оградата и навлязох в улицата, която водеше към дома на Петър Конакчиев.

Бързо влязох в двора. След тихо почукване Петър Конакчиев отвори и ме прибра в къщи.

Не бяха нужни обяснения. Петър беше отдавна член на РМС и вземаше активно участие в борбата. Освен това бяхме работили близо две години в София с него и аз го познавах добре. Неговата майка, братята и сестрите му познаваха пък мене добре, уважаваша ме и бяха верни и честни хора.

Съмна се. По-възрастните бяха станали и вече шяха. Готвеше се да отиват на нива. Станах и ние с Петър. Докато се миехме, дойде на двора с кошница в ръка леля Ириана. Тя ме извика и под секрет ми съобщи, че е блокирано селото с войска и полиция. Блокирали са техния дом и са арестували сестра ми Ринсидка. Търсили са и мене у дома,

След около един час дойде снаха ми Атанаска, която ми разказа:

След полунощ полицията завардла шосето на моста над р. Янтра, после блокирала и другите важни изходи на селото и домовете, където предвиждала да извършва арести. На разсъмване започнали претърсване на домовете и арестите.

Към 3.30 часа се похлупало силно на вратата у дома. Мама станала и погледнала плахо през прозореца, попитала кой е и какво иска посред нощ.

— Отворете веднага, иначе ще стреляме през прозорците и ще ви избиеме всички. — се обадил дрезгав глас.

Реших да отворят. Посрещнах ги 3—4 полицианти с насочено оръжие срещу тях. Тримата веднага влезли в стаята и кухнята с викове „Горе ръцете! — никой да не мърда!“ В къщи били само снаха ми, мама и двете деца — Пенка и Станчо.

— Къде са другите? — се разкряли полицианите. — Къде е синът ти Коста, къде е дъщеря ти Ринсидка? Казвай веднага, иначе ще те разстрелям!

— Ами, че те до да ме разстрелят е най-лесното бе, господи! стража, с мен няма да се свърши света, я, — говорела мама.

— Казвай, казай, стига си умучвала! — се развикал полициант и насочил оръжието срещу мене. — Ами не виждате ли, бе, господи! полициант, че ги няма. Коста снощи към 12 часа замина за Габрово с бърза влак, този, дето потегля в 2 часа. Там ще купува платове, хастари, копчета и други работи.

— Да не ни лъжеш, бабо! —

се обадил друг полициант. — Мисли му после!

— Какво ще ви лъжа бе, господи! полициант? Моят син е добър, нищо лошо не е направил. Кой знае кой са го наклеветили, та сте дошли посред нощ да го търсите.

— Ами къде е дъщеря ти? — Няма ли я, мари, Атанаске, — се обърнала към Атанаска мама. — Къде е отишла? Я чакай, чакай, тя каза, че има работа с Мара и тази нощ ще спи у тях.

Когато мама говорела за Ринсидка, селският полициант се провикнал от кухнята:

— Господи! началник, аз я познавам добре и знам къде може да се е скрила. Тя ходи често у леля си Ириана и сигурно е там.

Докато разпитвали мама, двама полицианти развърляли всичко от куфарите, гардероба и креватите, а други двама се качили на тавана като светкалича с електрически фенерчета. В същото време претърсвали и зимника, двора, градината. Един дори отворил капак на каленеца и гледал да не сме се скрили вътре.

Като разбрали, че ни няма, началникът събрал полицианите и войниците и заминали за къщата на леля Ириана. У дома останали само 2—3 полицианти. Мама се върнала из стаята и проклинала селския полициант, който издал къде се е укрила Ринсидка. След 15—20 минути нея я докарал у дома 2—3 полицианти. Облякла се майка и завързала в една бохча няколко дрешки, увила малко сирене и хляб и полицианте я повели към общината.

К. СТАНЧЕВ

(Следва)

Думата на колектива

Работниците, служителите и специалистите от най-младото машиностроително предприятие в окръга — ДМЗ за микротелфери в Горна Оряховица, очакват с нетърпение работата и решенията на предстоящия Пленум на ЦК на БКП по въпросите на машиностроенето.

Проекторишният пленум е вече достояние на всички. То беше разучено и преценено най-внимателно от колектива. Всички са единодушни, че то засяга основните проблеми, от които зависи ускоряването на техническия прогрес. Бяха направени и някои предложения. Например, колективът предлага „Да се организират специализирани цехове или заводи за чугунени и стоманени отливки по телферното производство в близост до основните заводи, като например, ДМЗ в Павликени да се специализира по стоманолеевото, а ледната на Завода за микротелфери да се специализира за чугунени отливки.“

По раздела за кадрите предлагат при строителството на новите заводи да се предвиждат средства за изграждане на жилищни блокове за специалистите на завода, като блоковете се строят в близост и едновременно със заводите. Производствените планове на заводите да бъдат съобразени с производствените им мощности. Да се осигурят навреме планираните машини, за които е разчетена производствената програма и др.

Колективът счита, че ще бъде уместно в бъдеще научноизследователските институти и базите за техническо развитие да отчитат изпълнението на задачите си след като техните предложения бъдат усвоени от предприятията, до изработването на пробните серии, включително с оглед окончателното уточняване на конструкцията и технологичността на изделията. Освен това, те да се планират, финансират и отчитат от Държавните стопански обединения, към които се водят.

Според машиностроителите от Завода за микротелфери ще бъде целесъобразно да се създават възможности за приемане на по-големи количества преходни остатъци от заготовки и фабриката от кооперирания доставки. А за намаляване на текучестово на стругари, произхождащо главно поради тресемността на работата, да се обсъди въпроса за преминаване на двусменна работа и да се преразгледа тарифните ставки на работещите на смените. Хубаво ще бъде и да се намерят възможности за материални стимули за работещите по почина на саратовските машиностроители.

Такива проблеми възникват сега работниците и специалистите от Микротелферния завод в дните пред Пленума на ЦК на БКП по въпросите на машиностроенето.

ОБЩЕСТВЕННОТО ХРАНЕНЕ

ОБЩЕСТВЕННОТО ХРАНЕНЕ при социализма има за основна задача осигуряване на трудещите се и на техните семейства с готова, евтина и питателна храна, приготвена съгласно изискванията на съвременната наука за хранене на човека. През годините на народната власт общественото хранене в града нарасна чувствително. От 830 000 лева през 1950 г. оборотът е достигнал през 1964 г. 6 700 000 лева. От 85 заведения за обществено хранене през 1955 г. броят им нарасна на 116 през 1964 година.

С постановление на Министерския съвет от 1956 г. се увеличи броят на столовете към предприятията и учрежденията, като режимните разходи се поеха напълно от държавата. Преустроено се съществуватите столове, построиха се нови. Например, създадоха се столове към ДПЗХ „Трифон Саралиев“, Дървообработвателския завод, Завода за малки радио-приемници, Държавна строителна организация, Държавно автомобилно предприятие, Висшия педагогически институт. Построиха се нови помещения за столове, отговарящи на съвременните изисквания в текстилното предприятие „В. Мавриков“, Месокомбината и други. Около 20 стола приготвят храна на ресторантския началник. Изградени са диетични групи към пет стола и един диетичен стол. Всичко това дава възможност по-пълно да се задоволят нуждите на работниците и служителите с необходимата им по калоричност храна.

Промени се обликът на заведенията за обществено хранене в града и селата на градската община. Построен се нов показен ресторант и сладкарница на „Балкантурист“, където

се създадоха много добри условия за посрещане на чуждестранни и наши гости. Обзаведени обекти на самообслужване, като гостилница „София“, закусвалня „Пирин“ и „Здраве“, мекенарицата, магазините за полуготова храна се посрещат много добре от гражданите и гостите на града. По-добриха се заведенията в селата на градската община, особено новопостроените ресторанти в с. Арбанаси и Беляковец.

В директивите на Осмия конгрес на БКП се поставя като първостепенна задача общественото хранене да се превърне в основна форма на хранене и да обслужва към 1980 г. около 75 на сто от населението. Да се изгради широка мрежа от обществени кухни и столове, като се обърне особено внимание върху подобряване качеството на храната и хигиената. Да се разшири мрежата от добре уредени ресторанти, ресторант-градни, сладкарници, които да служат не само за хранене, но и за културен отдих на трудещите се. Изхождайки от задачите на директивите Градският общински народен съвет, съвместно с търговските организации, разработи перспективния план за развитие на търговската мрежа до 1980 г. През този период ще се построят 33 нови заведения за обществено хранене, като площта им от 3431 кв. м ще нарасне на 8709 кв. м или на 1000 жители ще се пада по 150 кв. м площ. През тази година се откриха ресторант „Полтава“ на пл. „В. Левски“, закусвалня и сладкарница на ул. „Д. Иванов“, предстои откриването на апетитна и сладкарница на ул. „Н. Габровски“, и 25 будки, павилиони, автомати за продажба на сладолед, захарни изделия, раз-

хладителни напитки и други.

През следващите години ще се построят ресторант и сладкарница в университетския магазин, ресторант и сладкарница в хотел „Шипка“, ресторант-лятна градина в парка „Света гора“ и комплекса „Дружба“, три заведения на ул. „Д. Иванов“, четири заведения на ул. „Н. Габровски“, три на пробива и други. Предвижда се построяването на централни транзитни за месни и зеленчукови полуфабрикати, внедряване на нови машини и хладилни съоръжения, които ще подобрят производството и качеството на храната, ще облекчат труда на работниците от общественото хранене.

Трябва да се обтележи, обаче, че делът на кухненската продукция расте с бавни темпове, което говори, че ръководителите и работниците от общественото хранене насочват повече своето внимание към продажба на купени готови стоки и спиртни напитки. Не се проявява у всеки готвач културен майсторство, от всеки сервитьор необходимата разяснителна работа за приличане клиентите с разнообразяването на супи, готвени ястия, десерти, аланинети и други. Почти се прекъсна хубавата практика с продажба на храна за в къщи с намалена надценка, чрез народните кухни. Не се ползва базата от търговски работници в търговската школа за пречистване производствен процес на нашите заведения, което от една страна ще утвърди тяхната практическа квалификация и ще допринесе за по-пълно задоволяване нуждите на работниците и служителите, необхванати в съответните столове.

Все още културата на обслужването в нашите заведения не е на необходимата висота. Допускат се нередности по текущата и личната хигиена на самите работници. Проверките показват, че все още има случаи да се сервират малограмажни порции и напитки, надземат се суми от клиентите, допуска се приемането на некачествени стоки и други. Не винаги отношенията към клиентите са вежливи и културни.

Тези пропуски говорят, че все още не е на необходимата висота идейно-политическата работа сред търговските работници от страна на стопанските и профсъюзните ръководства.

С разширяване броя на учебните заведения в нашия град се чувства остра нужда от разширяване на столовете. Стопанските предприятия „Ученически столове“ и „Студентски столове“, следва да се укрепят, като се съдейства за създаване на по-добра материална база, построяване на голям комплекс, където ще се осигури правилното изхранване на учащите се — обяд и вечер, а също и в неделни и празнични дни.

Съществуват още редица въпроси в общественото хранене, като внедряване на нова техника и нейното пълно изпълняване чрез създаване на централни транзитни, повече заведения за нуждите на експертите, подобряване състояния на работниците от общественото хранене. Те с общи усилия могат да бъдат решени.

Ст. ЦОНЕВ

зам.-председател на изпълнителния комитет на Градския народен съвет Велико Търново

НАДПРЕВАРА ПО ПОЛЕТО

От ранна утрин до късна вечер неотчетно кооперативно ширине на ТКЗС „Октомврийска победа“ в Поликраище са огласили от веселата глъч на над 1900 кооператори, при планирани 1700. Благородното съревнование се разгаря с още по-голяма сила между всяка бригада, всяко звено, всеки кооператор.

В помощ на кооператорите излизат служителите от стопанството. Общинския народен съвет и селкооп. Кооператорите и механизаторите бързат с окопаването на културите. Механизаторите окопаха третия път 2400 декара захарно цвекло и 4242 декара царевица. Подхранени са 1960 декара слънчоглед, 2520 декара захарно цвекло и 1800 декара царевица.

Лозарите започнаха второто пръскане на лозята. Повторно досега те напърскаха 2050 декара.

Преди няколко дни започна беритбата на ягоди и череши. Кооператорите от бригадата на Йордан Кучаров от Поликраище прибраха 700 кг ягоди, а бригадата на Васил Василев от Горна Оряховица откъсна първите 60 кг череши.

Т. Иванчев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Поликраище

ВИНАГИ НА СВОЯ ПОСТ

Когато спре да тече бистрата балканска вода от чешмите, всеки гражданин от Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковец изпитва твърде неприятно чувство.

За бързото отстраняване на повредата по водопровода работи ударната аварийна бригада в състав: Руси Кънев, Илерид Ибраимов, Христо Василев, Велю Бянов, Стефан Казанджиев, Стефан Недялков и др.

За тези хора работата няма отлагане.

Те прослушват песента на тежачката вода. Прозвучи ли тревожната дума „авария“, като електрически ток по видими и невидими канали, това става достояние на всички. Тогава разпращатата по целия водопровод

вод на дължина 100 км група става като едно цяло. За кратко време всички се отзовават на определеното място, където е повредата. Те знаят, че десетки хиляди граждани очакват от тях по-скорошното възстановяване на водопровода.

Под ръководството на старши инженера Н. Сираков и техническия ръководител П. Бояджиев те успешно възстановиха десетки аварии, някои от които при тежки условия — стръмен и заснежен или кален терен, проливен дъжд, студ, в тъмни нощи.

Такива бяха и последните аварии, за отстраняването на които работиха в дъжд и през нощта без прекъсване.

Ив. КАЛЧЕВ

СЪРЕВНОВАНИЕТО — МОЩЕН ЛОСТ

Наред с другите организационни мерки, изпълнението на големите задачи в селското стопанство изисква да се отдели по-голямо внимание и на социалистическото съревнование.

Управителните съвети на ТКЗС в Поликраище, Обединение, Михалци, Ресен, Полски Сеновец, Масларево и други, наред с показателите, всяка година определят и голям брой екскурзии за първенците в съревнованието, което е една много добра форма за стимулиране на най-добрите производственици и специалисти. Няма първенец от ТКЗС Поликраище, кой-

то да не е участвувал в екскурзия в чужбина. В чест на Първи май Управителният съвет на ТКЗС в Джулюница награди над 100 кооператори с екскурзии из страната. Това окриля хората дава им сили за по-добра работа, за разкриване на нови резерви, осигуряващи изпълнението на производствените планове.

За да има добри резултати от съревнованието, то трябва да се отчита най-редовно, като се провежда контрол и проверка по изпълнението на отделните показатели. За пример в това отношение могат да се посочат кооперативните стопанства в Обединение, Поликраище, Михалци, Ресен, Морава и други, които редовно отчитат резултатите пред бригади, ферми и звена. Ежедневно се определят първенците и за тях се изнасят специални предавания по радиовълните. Онези от тях, които два пъти последователно се класират на първо място, получават парични награди.

За разгръщане съревнованието между кооператорите, обаче, не навсякъде се използват моралните стимули — флагаща или знамена, грамоти и похвални листове, поставяне портретите на най-добрите на видни места и други. Опитът показва, че там, където това се прави, резултатите са значително по-добри. Уважаенето, почитта и признателността към първенците, за техния високопроизводителен и патриотичен труд, е мощен стимул за повишаване на успехите, за разгаряне на съревнованието.

Работата с първенците трябва да бъде една от най-важните задачи за партийните комитети и управителните съвети. Неотдавна голям брой кооператори и механизатори от окръг бяха наградени от Президиума за високи производствени успехи през миналата година, като 24 от тях бяха отличени с орден „Червено знаме на труда“, а механизаторът Тодор Колев

Настъпиха дни на усилен полска работа. Сега се ремава въпросът за получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция, за изпълнение и презапълненост на производствените планове. Извън тази борба не бива да остане нито един труженник на село.

Съревнованието и взаимната производствена дружба в бригадите, фермите и звената трябва да бъде по-смело да се утвърждава.

К. НИКОЛОВА

В помощ на стопанството

Продължителните дъждове забавиха селскостопанските работи в ТКЗС — Полски Тръмбеш. Това беше сериозна грижа за стопанското ръководство и наложиха да се потърси помощта на работниците и служителите от предприятията и учрежденията в града. Само за три дни помощните бригади проредиха към 100 декара пролетници и окопаха към

500 декара със захарно цвекло, тютюн и други. Най-добре се отзоваха работниците от ДМЗ „Първи май“, от което се явиха над 100 души. Добра помощ оказаха и колективите от ДП „Мизия“, „Зърнени храни“, „Наркооп“, ГНС и учениците. Мико Цонев от Обществена редакция на в. „Борба“ в Полски Тръмбеш

ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелев, Великотърновски окръг

ТЪРСИ

1. стругари — от I до VI разред;
2. шлосери — IV до VI разред;
3. леяри — от III до VI разред;
4. формовчици — от III до VI разред;
5. общи работници.

Справка: „Личен състав“ при завода.

1—1

ДЪРЖАВЕН МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД — ГАБРОВО

ТЪРСИ

РАБОТНИЦИ ЗАЛИВЧИЦИ,
ФРЕЗИСТИ
И ФОРМОВЧИЦИ.

Заплащане по тарифна ставка. Има обещание за формовчиците и заливчиците.

Справка: „Личен състав“ — телефон

24—71, 72.

3—3

ВАЖНО!

ВАЖНО!

За всички предприятия и организации от
Великотърновски окръг

ТКЗС „ПЕТЪР БОГДАНОВ“ гр. ТРЯВНА

ОТКРИ

Цех за ремонт и монтаж на всички видове парни
котли и инсталации с добре подготвени кадри, за
бързи и качествени услуги.

Търсете услугите на цеха.

3—2

Техникум по механизация на селското стопанство — Павликени, окръг — Велико Търновски

За учебната 1965—66 година в техникума ще се приемат курсисти за първи курс със завършен VIII клас и не по-възрастни от 17 години от окръзите: Великотърновски, Габровски, Търновски, Русенски и Плевенски по следните специалности:

1. МЕХАНИЗАЦИЯ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — 60 младежи и 10 девойки.
 2. ХИДРОМЕЛИОРАЦИИ (поливно земеделие) — 35 младежи и 35 девойки.
- Обучението за двете специалности е четири години. Завършилите техникум имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения и да работят в селското стопанство и среден техник по механизация на работят като ръководни кадри и изпълнители в ТКЗС, ДЗС, РТС и Водоснабдителство.

Молби с приложения към тях свидетелство за VIII клас, удостоверение за предимство (ако има такова), удостоверение от общинския народен съвет за брой на членовете на семейството и дохода за 1964 г. (ако кандидатът ще кандидатства за обществено жилище на техникума) се приемат (може и по пощата) до 10 юли т. г. Следващите по-горен клас представят и отпуску.

До 20 юли се съобщава на приетите за записване, а на не приетите се връщат документите.

Записването ще стане от 20 до 30 юли т. г. лично в техникума.

От приетите за първи курс курсисти около 60 на сто ще бъдат настанени в общинското жилище на техникума.

Всички курсисти получават безплатна храна.

В ЗАДОЧНО ОТДЕЛ към техникума ще се приемат 40 младежи от 18 до 40 г. по специалността — МЕХАНИЗАЦИЯ на селското стопанство, имащи завършен най-малко VII клас, да са работили най-малко 6 месеца и продължават да работят като трактористи, комбайнери, работници в ремонтните работилници на ТКЗС, ДЗС или РТС.

Обучението в този отдел е 5 години. Завършилите го имат правата на редовните курсисти.

Молби с приложения към тях свидетелство за образование, удостоверение, че работят по специалността, Работили най-малко 6 месеца от предприетият където работят, се приемат до 20. VIII т. г.

На приетите се съобщава времето за очни занятия.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Дирекцията на Икономически техникум — В. Търново

СЪОБЩАВА ЧЕ,

през учебната 1965/66 г. открива вечерна паралелка с 35 души с прием от VIII клас от гр. Велико Търново и ЗАДОЧНО ОБУЧЕНИЕ

за 40 души с прием от XI клас (дипломирани) само от Великотърновски окръг.

Срок за подаване на документи — 20. VIII. 1965 г.

Справки: Техникума.

От дирекцията

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 66, 3. VI. 1965 г.

„ТОВА Е ПРЕКРАСНО!“

В понеделник в окръга гостуваха участниците в Международния семинар по възпитанието в детските градини, състоял се през миналата седмица в София. В него участваха представители на социалистическите страни.

На аерогарата в Горна Оряховица скъпите гости бяха приветствувани сърдечно от секретари на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев. Понепри от Второ основно училище в града им поднесоха букети от свежи цветя.

След обед участниците в съвещанието посетиха детската градина в Камен. Всичко, което видяха тук, им направи силно впечатление.

Малко е да се каже, че това е хубаво. Това е прекрасно. — не скрива възторга си делегатката от Украйна.

Гостите наблюдаваха игрите на децата. Особено им се пора-

ви параклозът, чудната къщичка, благоустроеният двор, в който имаше всичко нужно за игрите на малките възпитаници.

Директорката на градината Радка Балабанска запозна гостите с устройството на градината. Дълго те се застояваха в просторните помещения, в уютните спални — възникнаха се от всичко, интересуваха се за начина, по който е построена градината. И не искаха да повярват, че този приказен дворец съществува едва от две години.

— Когато дойдохме в България и видяхме София, помислихме — това е най-хубавото в България. Но ние видяхме вашите планини, Черноморието, Варна, и пак си казахме — ето най-хубавият кът на България. Това което видяхме тук, ни напълно изменило. Никого не сме очаквали, че в едно село ще има такъв палат! И това най-хубавото е, че

този хубав дворец е строен с голяма обич към децата, — така изрази възторга на всички д-р Мария Фоттова, — началник на предучилищно възпитание при Министерството на народната просвета в Чехословашката социалистическа република.

Особено се порази на гостите старата къща, преустроена в би тоз кът.

Между групата имаше една жена, която най-много от всички проявяваше интерес към видяното. Тя навсякъде бе с бележник и с молив: — разпитваше за всичко, записваше.

— Толкова съм изненадана от всичко, което видях, — сподели Миленка Динич от Белград.

Пред всички проличава грижата на Партията, на цялата обществена за възпитанието на децата. Тук и навсякъде, където бяхме, видяхме хубави детски градини,

добра материална база.

Но само това не решава проблема за възпитанието. Учителите в детските градини са отлично подготвени. Навсякъде изпъкват грижите, които се полагат за естетическото възпитание. Двореците са чисти, много добре уредени. Така е и в занималните, спалните. Много мисли от народното творчество са внесени в детския живот. А това въздейства за патристичното възпитание.

Гостите напуснаха Камен, из пратени сърдечно от децата и колективна на градината.

На път за Велико Търново те разгледаха и образователна детска градина „Цанка Ганчева“ в Горна Оряховица. Директорката на градината, заслужилата учителка Венета Мицова, запозна гостите с градината. И тук те оставиха възхищени.

Вечерта гостите се любяха на Велико Търново.

П. ДИМИТРОВ

„Ти... палавнико!“

Свет мръсните дъждовни дни този ден времето бе чудно хубаво. Ти, малки палавнико, вървеше по големия мост над все още буйната река в с. Златарица. Беше ти горещо, много горещо. Покрива да се разляжиш в реката. Но ти, шестгодишният, не знаеше колко е опасна реката, колко е неразумно да нагазваш в нея. Водата те повлече и ти инстинктивно наведе ужасен вик за помощ.

И какво щеше да стане с теб, Рачо, ако не бе Райна Николова? Тя чу твоя инстинктивен зов за помощ и тревожно се развика: „Дете, дете се дави под моста!“ Бъди сигурен, че баба Райна, ако знае да плува, сама щеше да се хвърли във водата. Нямаше да се обръща с молба към минаващия с каруца по моста Иван Христов Добрев, който „хладнокръвно“ си продължи пътя. Но малко са хората с такива корави сърца, като него. Следващият човек, който се задале по моста, Колчо Коев, участък техник по мелнирнативното строителство, без да се колебае нито миг захвърли инструмента и влезе облечен в реката.

Ти вече беше потънал. Отпуснат, буйната вода те носеше надолу. Без да губи самообладание, Колчо Коев те измъкна от водата и те завъртя около се бе си. От устата ти изтече малко вода. Ти още беше в опасност. Рачо, тогава твоят спасител те притисна до гърдите си, бащински топло и те изнесе на брега. Там отново те завъртя няколко пъти, изтегли ти езичето и ти повърна вода и кал. Каква радост озари лицето на Колчо Коев, когато ти изплака! Това означаваше, че си жив.

Децата празнуват

На първи юни — Деня на детето — стана възбуждаща манифестация в Павликени. Когато по улиците на града минаха колоните на целодневните детски градини и чавдарчетата от двете основни училища, всички спряха да ги видят.

Облечени в тунки, национални носии, моряшки костюмчета, начело с музиката на Основно училище „Кл. Охридски“, децата се отправиха към стария салон на читалището, където изнесоха богата програма.

Йордан Друшев

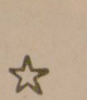
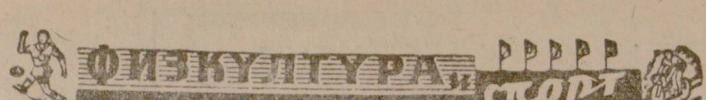
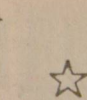
След малко те прегледа доктор Билалов и установи, че си извън всякаква опасност. Първи майчински грижи за теб положила Здравка Александрова. Марийка Радославова, Стефана Кабадова от квартала. Те те увиха в одеало, дадоха ти чай. Преодолял уплахата, съвзел се, ти се усмихваше щастливо. Хубав е животът, нали?

Родителите ти не могат да намерят думи, с които да благодарят на твоите спасители и най-вече на Колчо Коев.

Йорданка ПОПОВА

КОЛЧО ПЪТИ ни донесе радост през тази пролет. Веселинка Панова от Свищов! Едва ли е навършила още 14 години, а в спорта натай и биография се нижат успех след успех. Но само в спорта ли? Та седмоласничката от училище „Димитър Благоев“ в Свищов Веселинка

VII — епубликанска селска спартакиада

Празник на конния спорт

Само няколко дни ни делат от заключителните състезания в окръжната епубликанска селска спартакиада (на 5 и 6 юни в с. Стражица). За приятелите ни единият спорт, обаче, окръжният финал е вече история. Защото състезанията за окръжно първенство се състояха малко по-рано — на 29 и 30 май в село Стражица. Те се превърнаха в общоселски спортен празник за кооперативите от цялата община.

Четиридесет ездачи, с отгледаните и изключителна любов и старание от тях състезатели, дойдоха в Стражица. Върховка Витак Оча могила, Сушица, Бутото и други, държача, в напрежение зрителите във всяка от проведените шест дисциплини. В кооперативна категория Я. Вачев от с. Патреш с кон „Герой“ извоюва първата си шампионска титла без нито една наказателна точка с време 57 секунди, следван от Ст. Софрониев (нобил „Дамянка“ от Овча могила) и Ил. Кабанов (нобил „Беличка“) от Карансен и др.

И в средна категория Я. Вачев бе без грешка и с най-добро време — 59 секунди. След шампиона са П. Николов с нобила „Ледена“ от Оча могила с 1,06 мин., Я. Илиев с „Теналда“ от Върбовица с 1,06 и т. н.

Третият от средна категория се решаваша в „тежка“ — Я. Илиев успя към безгрешната езда да прибави и най-добро време — 1,04 мин. и по този начин да остави след себе си З. Гуров с кон „Съби“ — 1“ от Карансен, Я. Илиев с жребец „Салеп“ от Дюлунци и др. Тримфът на Илиев бе пълен, когато и в последната категория — в конюшнята — „висша“ със скандал на 1,40 м., убедително се наложи на първото място с 0,04 секунди, а в последния етап на окръжната селска спартакиада.

Заслужава да се отбележи доброто представяне на шестнадесетгодишния Е. Янков от с. Патреш, който зае трето място в категорията до 60 кг и показа дълга на перспективни състезатели.

Окръжния първенец станаха пансионистите от с. Овча могила, които заедно с 3 наказателни точки, следвани от отбора на Пелан с 13 и точки, Ресел с 14 и точки и т. н. На първенците бе връчена купата на Окръжния съвет на БФС.

Международна футболка среща

Завчера на стадион „Д. Дюлегов“ в Горна Оряховица се състоя международна футболна среща между гостуващите в нашата страна футболсти от „Валдохф“ — 0,7“ (Германска федерална република) и местния „Локомотив“. Още в началото на срещата след грешка в защитата на „Локомотив“, Бюрер (№ 6) от отбора на гостите изпълни сполучливо наказателен удар — 1:0.

Домашните неправилно приеха главния, техничен мейнър на игра на германските футболсти, лишена атаките си от свойствеността за тях ускорен и... защитата на гостите действуваше безапелационно. Край дойде при 1:0 за „Валдохф“ — 0,7“.

Преглед на волейболната младост

В събота и неделя в Лясковец се състояха финалните състезания за излъчване на окръжните първенци в турнира на волейболната младост.

Първенците при пионерите бе излъчен в срещата между отборите на Павликени и Горна Оряховица, завършила с победа на павликенци. Правдо да представяват окръжта извоюваха пионерите на „Локомотив“, Горна Оряховица.

При юношите и в двете групи (младша и старша възраст) финалните двубои завършиха с победи на отборите на „Локомотив“ (Горна Оряховица). Едва при девойките домашните успяха да се реваншират. И двата техни отбора надиграха локомотивки от Горна Оряховица. Така и момчетата от Лясковец придобиха правото да се състезават на зоналния турнир.

Общо през двата дни зрителите, заели места край площадката на ССТ „Мичурин“, наблюдаваха интересни срещи. Показан бе явен напредък сред пионерските отбори.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампионата в Пловдив, достигна 138 см. А, когато тежеше вторият месец на учебната 1964/1965 година, на зонални състезания в Коларовград, тя достигна 140 см. Нейният отбор победи в това трудно изпитание. А то бе едно от стъпалата към голямата цел — републиканското първенство. За него упорито се готвеха през цялата зима. И когато през април във Велико Търново се проведе окръжният пионерски четирибор, Веселинка отново надмина очакванията — 142, а след това и 143 см. Поставила бе нов окръжен рекорд!

На финалите в Плевен през май, когато се решаваше кой ще бъде пръв в Републиката, Веселинка Панова записа най-голямата си спортна победа — скоци 146 см. Така тя стана републиканска рекордьорка на висок скок за пионерки.

През август лекоатлетическият отбор на училище „Д. Благоев“ от Свищов ще замине за Магдебург — Германия, за да представлява българските пионери на Европейското първенство.

Една от неговите най-силни единици ще бъде русокосата шампионка, отличничката Веселинка Панова.

Текст и снимки: Ал. ТОШЕВ

Малката шампионка

Панова е и пълен отличник! Първа в учението — първа и в спорта! Има ли по-варна, по-хубава максима, станала мечта за малката пионерка?..

Малка? Да. Веселинка започна пътя към високото майсторство, когато бе едва в четвърти клас. Тя пое протегнатата й ръка от своя учител по физическо възпитание Желю Замфиров. Той бе видял в нея пламък, стремеше да учи упорито, да бъде сред първите. Трудно е да се разкаже за спортното трудолюбие на това дете. Може би, думите на Замфиров най-добре обобщават: „Веселинка е прекрасна пионерка. Заразява с изключителното си трудолюбие в учението и спорта своите другари и другарки. Не помня да е закъсняла за тренировка, да е нарушила дисциплината, да не е изпълнила поставените задачи“.

И досега тя не се е насочила само към определена спортна дисциплина. Първите си стъпки направи в пионерския лекоатлетически четирибор. Остана си четириборка. Сигурно, защото еднакво обича и бягането, и скоковете на дължина и височина, и хвърлянето на топка. Но сякаш най-много й се отдава скокът на височина. В тази дисциплина на четирибоя тя неизменно е на първите места. Нека хвърлим поглед върху постиженията й. В V клас тя скача

133 см. Сетне, вече шестокласничка, на шампион